

Міністерство культури та інформаційної політики України
Косівський інститут прикладного та декоративного мистецтва
Львівської національної академії мистецтв
Кафедра декоративно-прикладного мистецтва

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Заступник директора
з навчальної роботи

_____ Дутка В. В.

« _____ » _____ 20__ року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ПЕРЕДДИПЛОМНА ПРАКТИКА

Освітній ступінь	<u>бакалавр</u>
Рівень вищої освіти	<u>перший рівень</u>
Галузь знань	<u>02 культура і мистецтво</u>
Спеціальність	<u>023 «Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво, реставрація»</u>

2023-2024 н. р.

Робоча програма навчальної дисципліни «Переддипломна практика» для студентів IV курсу ОПП Декоративно-прикладне мистецтво денної форми навчання, ОС бакалавр, галузь знань 02 Культура і мистецтво, спеціальність 023 «Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво, реставрація», 10 с.

Укладач: Гордійчук О.З., ст. викладач кафедри декоративно-прикладного мистецтва.

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри декоративно-прикладного мистецтва.

Протокол від 30 червня 2023 року № 20

Завідувач кафедри _____ Вах В.С.

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників		Галузь знань, ступінь вищої освіти, спеціальність, рівень вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни
Курс	IV		Денна форма навчання
Кількість кредитів	3	Галузь знань 02 Культура і мистецтво	Нормативна
Кількість модулів	-		Рік підготовки
Кількість змістових модулів	-	Ступінь вищої освіти Бакалавр	4-й
Загальна кількість годин	90	Спеціальність 023 Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво, реставрація	Семестр
			VIII
Тижневих годин для денної форми навчання:		ОПП Декоративно-прикладне мистецтво	Лекції
аудиторних			24
самостійної роботи	21	Рівень вищої освіти Перший рівень	Практичні
			42
			Самостійна робота
			42
			Вид контролю: диф. залік

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної роботи становить: для денної форми навчання: 48/42 год.

Вступ

Згідно з навчальним планом студенти 4-го курсу ОПП Декоративно-прикладне мистецтво протягом двох тижнів проходять переддипломну практику. Переддипломна практика є обов'язковою складовою освітньої програми для здобуття освітнього рівня «Бакалавр» з галузі знань 02 «Культура і мистецтво» спеціальності 023 «Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво, реставрація». Вона здійснюється згідно навчального плану і є завершальним етапом практичної підготовки майбутнього спеціаліста у галузі декоративно-прикладного мистецтва. До неї допускаються студенти, які успішно виконали усі складові навчального плану.

Під час проходження практики студенти працюють під керівництвом досвідчених педагогів-викладачів. При необхідності, для консультацій

залучаються інші викладачі кафедри за профілем дипломної роботи.

2. Мета і основні завдання практики

Метою переддипломної практики є закріплення теоретичних знань та практичних навичок, вдосконалення загальних і фахових компетентностей здобувачів вищої освіти, шліфування здатності розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми в галузі декоративно-прикладного мистецтва.

Переддипломна практика проводиться з урахуванням тенденції розвитку спеціалізацій, потреб стейкхолдерів та ринку праці.

Основні завдання переддипломної практики:

- поглиблення, узагальнення і закріплення знань у галузі декоративно-прикладного мистецтва;
- удосконалення практичних умінь та навичок роботи в матеріалі;
- вирішення конкретних завдань фахові діяльності на прикладі виконання дипломної роботи;
- формування у здобувачів вищої освіти програмних результатів навчання.

3. Компетентності.

Під час проходженні переддипломної практики формуються та розвиваються наступні компетентності, закладені в освітній програмі «Декоративно-прикладне мистецтво» (ЗК–загальні компетентності, СК–спеціальні (фахові) компетентності):

ЗК 5. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК6. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ЗК 7. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.

ЗК 8. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.

ЗК 9. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).

ЗК 11. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.

СК 4. Здатність оволодівати різними техніками та технологіями роботи у відповідних матеріалах за спеціалізаціями

СК 5. Здатність генерувати авторські інноваційні пошуки в практику сучасного мистецтва

СК 6. Здатність інтерпретувати смисли та засоби їх втілення у мистецькому творі.

СК 7. Здатність адаптувати творчу (індивідуальну та колективну) діяльність до вимог і умов споживача.

СК 9. Здатність використовувати професійні знання у практичній та мистецькознавчій діяльності.

СК 10. Здатність усвідомлювати важливість виконання своєї частини роботи в команді; визначати пріоритети професійної діяльності

Очікувані програмні результати навчання:

Після закінчення практики студенти повинні уміти:

ПРН 1. Застосовувати комплексний художній підхід для створення цілісного образу.

ПРН 2. Виявляти сучасні знання і розуміння предметної галузі та сфери професійної діяльності, застосовувати набуті знання у практичних ситуаціях.

ПРН 6. Застосовувати знання з композиції, розробляти формальні площинні, об'ємні та просторові композиційні рішення і виконувати їх у відповідних техніках та матеріалах.

ПРН 8. Аналізувати, стилізувати, інтерпретувати та трансформувати об'єкти (як джерела творчого натхнення) для розроблення композиційних рішень; аналізувати принципи морфології об'єктів живої природи, культурно-мистецької спадщини і застосовувати результати аналізу при формуванні концепції твору та побудові художнього образу.

ПРН 16. Розуміти вагому роль українських етномистецьких традицій у стильових рішеннях творів образотворчого, декоративного та сучасного візуального мистецтва.

4. Зміст практики.

Зміст переддипломної практики визначається програмою, а терміни і порядок проведення навчальним планом кафедри декоративно-прикладного мистецтва.

Перед початком практики для здобувачів освіти проводяться збори, на яких студентам роз'яснюється мета і завдання навчальної практики, її порядок і зміст.

Повноцінна реалізація закладених в основу програми практики завдань передбачає проходження студентами 3-х послідовних етапів роботи: початкового, основного, завершального.

На **початковому етапі** студент-практикант повинен:

- бути присутнім на зборах по практиці (установчій конференції);
- ознайомитися із робочою програмою практики;
- отримати індивідуальне завдання у керівника;
- узгодити з керівником календарний план роботи на період проходження

практики;

- занести індивідуальне завдання у щоденник практики.

На **основному етапі** (період проходження практики):

-якісно, у повному обсязі та у встановлені терміни виконувати індивідуальне завдання;

-збирати й узагальнювати матеріал за даними практики;

-систематично доповідати керівнику практики про виконані завдання;

-вести щоденник практики.

На **завершальному (підсумковому) етапі**:

-підготувати звіт по практиці у відповідності до вимог програми практики;

-своєчасно здати у встановлений термін звіт по практиці на кафедру;

-презентувати результати своєї роботи на перегляді практик.

5. Індивідуальні завдання.

Індивідуальне завдання може бути запропоноване студентом або представником бази практики та затверджуватися керівником практики, про що вноситься запис у щоденник практики.

Орієнтовний характер завдань практики:

- Виконання фрагменту дипломної роботи в матеріалі (виконується одна частина дипломного проекту).
- Виконання конструктивного макету об'ємно-просторової композиції.
- Апробації обраних технік та технологій відповідно до дипломного проекту.

Матеріали: довільні, за вибором студента.

Зміст індивідуального завдання розкриваються у процесі проведення практичної роботи. Практичні заняття здійснюються згідно визначеного місця проведення практики. Робота студента-практиканта направлена на закріплення професійних навичок, формування навичок самостійної роботи, підготовку до роботи у професійній сфері.

6. Підведення підсумків практики.

Оцінювання практики.

Підсумки практики оцінюються комісією, призначеною завідувачем кафедри. Оцінювання проводиться за стобальною системою

Оцінка знань, умінь і навичок студентів-практикантів повинна здійснюватися на основі критеріїв оцінки компетентностей здобувача.

Оцінка компетентності – процес збору достатніх, дійсних і надійних доказів знань практиканта, його розуміння і професіоналізму для виконання завдань, визначених його майбутньою діяльністю художника декоративно-прикладного мистецтва.

Критеріями оцінювання практики виступають:

- рівень професійних умінь;
- прояв професійно-значущих якостей особистості, таких як організованість, дисциплінованість, врівноваженість тощо;
- якість виконання усіх завдань практики;
- рівень виявлення творчості;
- якість звітної документації.

При оцінюванні знань та умінь студентів використовують «Критерії оцінювання знань, умінь та навичок студентів».

7. Методи навчання

Словесні: пояснення, інструктаж, консультації. Наочні: демонстрація унаочнення. Практичні: практичні вправи, власний приклад, індивідуальний контроль.

8. Методи контролю

Поточний контроль, періодичний (проміжний), підсумковий контроль: диференційований залік.

9. Критерії оцінювання

Оцінка за національною шкалою	Сума балів	Оцінка ECTS	Визначення
Відмінно	90-100	A	студент-практикант виявив всебічні систематизовані, глибокі знання програмного матеріалу, володіння основною і додатковою літературою, уміння професійно виконувати практичні завдання на рівні творчого використання, дисциплінованість, дотримання професійної етики; своєчасна підготовка звітної документації;
Добре	74-89	BC	повне та систематичне виконання завдань практики, успішне виконання практичних завдань, засвоєння основної та додаткової

			літератури, здатність до самостійного поповнення та оновлення знань; але у виконанні завдань практики наявні незначні помилки, що відображає звітна документація;
Задовільно	60-73	D	ставиться за умови часткового (не менше 60%) поверхневого виконання завдань практики, можливих суттєвих помилок; несистематичного виконання завдань практики; несвоєчасну підготовку звітної документації, пропуски практики
Незадовільно	35-59	FX	виставляється студентів-практикантів за фрагментарне виконання завдань практики, порушення трудової дисципліни, пропуски практики

Результати навчальної практики оцінюються диф. заліком.

Шкала оцінювання (національна та ECTS):

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		Для екзамену, курсової роботи (проекту), практики	Для заліку
90-100	A	відмінно	зараховано
80-89	B	дуже добре	
65-79	C	добре	
55-64	D	задовільно	
50-54	E	достатньо	
35-49	FX	незадовільно	не зараховано

Студенту, який не виконав програми практики без поважних причин може бути надано право проходження практики повторно при виконанні умов, визначених вищим навчальним закладом. Студент, який отримав негативну оцінку по практиці при комісії, відраховується з вищого навчального закладу.

10. Рекомендована література

Основна література

1. Бович-Углер Л. Ю. Проектна графіка: навчальний посібник [для студентів вищих навчальних закладів]. Косів: КІПДМ ЛНАМ, 2017. 96 с.
2. Жук А.К. Український радянський килим. К., 1973.
3. Жук А.К. Українські народні килими. К., 1966.
4. Запаско Я.П. Українське народне килимарство. К., 1973.
5. Інтер'єрний текстиль з етнографічних колекцій музеїв Сучави, Чернівців та Бельців. Сучава. 2015. 71с., іл.
6. Кожоляно Г.К. Етнографія Буковини. Т.1. Чернівці: Золоті литаври, 1999. 384 с.
7. Марусик Н. Буковинське вишиття і ткацтво. Знаки–символи: [книга-альбом]. Київ-Чернівці: Майстер книг, 2011. 80 с.
8. Мехди Зариф. Ковры. Москва: Астрель, 2006. 319 с.
9. Нечипоренко С.Г. Вибійка в Україні. Київ: Майстерня Книги, 2010. 125.
10. Никорак О.І. Сучасні художні тканини Українських Карпат. Київ: Наукова думка, 1988. 222 с.
11. Никорак О.І. Українська народна тканина. Львів: Афіша, 2004. 583 с.
12. Подільський килим. Альбом. Київ: Родовід, 2018. 308 с., іл.
13. Семак З.М. Фарбування, друкування, ручний художній розпис тканин Навчальний посібник. Київ., 1993. 270 с.
14. Сидорович С.Й. Художня тканина західних областей УРСР. К., 1979. 153 с.
15. Тканко З. О., Коровицький О. О. Моделювання костюма в Україні ХХ століття: навчальний посібник [для студентів навчальних закладів мистецтва і легкої промисловості, художників, мистецтвознавців]. Львів: Брати Сиротинські і К, 2000. 96 с.
16. Українське народне ткання зі збірки Українського центру народної культури «Музей Івана Гончара». Серія поштових листівок з конвертами. Київ: Оранта, 12 шт.
17. Щериля Л.О. Народні тканини хатнього використання українців Буковини // питання стародавньої та середньовічної історії, археології й етнології (Збірник наукових праць). Т.2 (34). Чернівці–Вижниця–Черемош. 2012. С. 231-239.

Додаткова література

1. Науково-методичні матеріали, навчальна, робоча програми, силабус курсу «Виконання кваліфікаційної роботи», розроблений Гордійчук О.З.
2. Унаочнений матеріал з дисципліни «Виконання кваліфікаційної роботи» (таблиці, фотоілюстративний матеріал, практичні зразки робіт).
3. Аксенова М. Современная энциклопедия. Мода и стиль. Глав. ред. В. А. Володин. М.: Аванта+, 2002. 476 с.

4. Андрейканіч А.І. Курс пластичної анатомії людини: навчальний посібник [для студентів вищих навчальних закладів]. Чернівці: Букрек, 2010. 128., іл.
4. Білан М.С., Стельмащук Г.Г. Український стрій. Львів: Фенікс, 2000. 328 с.
5. Булгакова-Ситник Л., Лозинський Т. Жіноча сорочка борщівсько-заставнівського придністров'я. Київ: «Майстер книг», 2013. 330 с.
6. Васіна З. Український літопис вбрання. Київ: «Мистецтво». Том I 11000 років до н.е. - XIII ст. н.е., 2003. С. 445. Том II XIII – поч. XX ст. 2006. 443 с.
7. Кара-Васильєва Т. Історія української вишивки. Київ: «Мистецтво», 2008. 463 с.
8. Косміна О. Традиційне вбрання українців. Том I Лісостеп. Степ. Київ: Балтія-Друк, 2001. 157 с.
9. Косміна О. Традиційне вбрання українців. Том II Полісся. Карпати, Київ: Балтія-Друк, 2001. 160 с.
10. Матейко К. Український народний одяг. Етнографічний словник. Київ: «Наукова думка», 1996. 194 с.
11. Ніколаєва Т.Н. Історія українського костюма. Київ: Либідь, 1996. 176 с.
12. Селівачов М. Лексикон української орнаментики. Київ: редакція вісника «АНТ», 2009.
13. Стамеров К. Нариси з історії костюмів. Київ: «Мистецтво», 2007. 431 с.
14. Стельмащук Г. Г. Традиційні головні убори українців. Київ: «Наукова думка», 1993. 236 с.
15. Стельмащук Г. Українське народне вбрання. Львів: Апріорі, 2013. 255 с.
16. Чумарна М. Код української вишивки. Львів: «Видавництво «Апріорі», 2008.
17. Яремін В., Маречко Л. Автентичне вбрання та мода передмістя Косова 1920-х–1950-х роках. Вижниця: «Черемош», 2022. 71 с., іл..